

בס"ד כה' חשוון ה'תשע"ז
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:08
 רבנו תם - 17:40
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 842
 @ השבת "מברכין החודש"
 @ ר"ח כסלו יחול ביום חמישי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה לבשורות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י"ר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

כפטי"ד:ן: "זהפ"לך דוד" (מלכים א' א')

פרשת חיי-ש"ר

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

❖ **"לא תיקח אשה לבני מבנות הכנעני"** (כד, ג)
כנעני מלשון **סוחר**. "לא תיקח אשה ליצחק" מאלה **שעושים עסק בשידוכים**, שהעיקר אצלם הוא המוהר, הנדוניה וכדומה.

מלצ"ני הפרשה:
 ← מות שרה וקבורתה, רכישת מערת המכפלה.
 ← אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
 ← נישואי יצחק ורבקה.
 ← רשימת צאצאי אברהם.
 ← פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת המכפלה לצד שרה.
 ← רשימת בני ישמעאל ומותו.

❖ **"ואבוא היום אל העיץ"** (כד, מב)
 מפרש רש"י: "היום יצאתי והיום באתי, מכאן שקפצה לו הדרך". כיצד היה בידו לשכנעם שאמנם כך היה? ב"מגדנות נתן לאחיה ולאמה". מפרש רש"י: "מיני פירות". ובעניין פירות אומרים חז"ל שאפשר על נקלה להבחין אם נקטפו מהעץ בו ביום. (רבי עקיבא קורניצר מקרקוב)

❖ **"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים"**
 מפרש הגאון ר' יעקב עדס - שש קריאות יש בראש השנה, ובהם שבעים פסוקים מהתורה וחמישים ושבע פסוקים מהנביאים (57+70=127), סכום כל פסוקי הקריאות הוא מאה עשרים ושבע! כמנין שנות חייה של שרה, שהתחלת הקריאות בעניינה - "וה'פקד את שרה"!
 ❖ **"כספוד לשרה ולבכותה"** (כג, ב)

❖ **"וירץ לבן אל האיש"** (כד, כט)
 פירש רש"י למה רץ ועל מה רץ? ויהי כראותו את הנום אמר: עשיר הוא ונתן עיניו בממון. אמרו חכמינו "פסיעה גסה נוטלת אחת מחמש מאות ממאור עיניו של אדם" (ברכות מג) וזהו אשר שואל רש"י, "למה רץ ועל מה רץ"? הלא עיניו עלולות להתכחות מחמת ריצה יתירה. התשובה היא "נתן עיניו בממון". כל כך היה להוט אחרי הממון, עד שהיה מוכן אפילו לתת את עיניו בעדו. (שני המאורות)

❖ **"כספוד לשרה ולבכותה"** (כג, ב)
 המילה "לשרה" לכאורה מיותרת, שהרי ברור שמדובר בשרה, וצריך היה לכתוב "לספוד לה ולבכותה". אלא, שעד שבא אברהם להספיד, שיבחוה והספידוה כ"**אשת אברהם**", הדגישו את מעלותיו של אברהם עצמו. בא אברהם והספיד את שרה כאישיות בפני עצמה, **לדבר על מעלותיה שלה ולא על מעלותיו הוא**. (בשם הנודע ביהודה)

❖ **"והרא את יצחק ותיפול מעל הגמל"** (כד, סד)
 שואלים העולם: **ומדוע נפלה רבקה מעל הגמל?** והתירוץ בדרך צחות: היא הרי הייתה חכמה מאוד. היא ידעה שאברהם אבינו תיקן תפילה בעולם, תפילת שחרית. את תפילת מנחה הרי תיקן יצחק רק באותו זמן שהיא הגיעה. ראתה רבקה שהשידוך שלה מתפלל בשדה לפנות ערב, נפלה מרוב צער מן הגמל: "רק כעת הוא מתפלל שחרית!!" אמר לה אליעזר: אל תדאגי "הוא אדוני", גם הוא כעת מתקן את תפילת מנחה ואין סיבה לדאגה...

❖ **"וישיתחו אברהם לפני עם הארץ"** (כג, יב)
 "הנודע ביהודה" הלך לקבץ נדבה לדבר חשוב, והגיע לביתו של קמצן וגס רוח. ענה לו מלווהו "אין זה מכבודכם ללכת אל איש כזה". ענה לו "הנודע ביהודה", כשצריך אדם לחלץ הוא מתכופף אפילו לפני הבהמה ובלבד שיוכל לחלוב אותה.

פינת הנביאים והפזגמים
עֲרֵבָה חֲבוּטָה = כְּנוֹי גְּנָאִי לְמִישָׁהוּ מְדַלְדֵּל וּמְדַכְדֵּךְ. עֲרֵבָה חֲבוּטָה = עֲנַף הָעֲרֵבָה לְאַחַר שְׁחִבְטוּהוּ בְּיוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּא.
דוגמה: השבוי שחזר מן השבי הנוראי נראה כעֲרֵבָה חֲבוּטָה.
מקור: על-שום הפיוטים הנאמרים בחג הסוכות ופזמנים במלים "הושע-נא" (ספ"ה ד.ה). (ניבונכו)

❖ **"ואברהם זקן בא בימים וה'ברך את אברהם בכל"**
 כתוב במסכת "דרך ארץ זוטא": "התנהג בענוה בשביל שתאריך ימים". במילה זקן יש טעם זקף קטן שרומז לענוה, ובשביל להיות זקן ולהאריך ימים צריך להיות עניו. הגמרא אומרת על הפסוק "וברך ה' אלקיך... בכל אשר תעשה". כדי שהברכה תשָׁרָה צריך להתחיל לעשות ואז הקב"ה משָׁרָה את ברכתו במעשי ידינו, ולזה בא טעם מאריך טרחא במילים "ברך את אברהם" ללמדנו שצריך לטרוח ואז בע"ה הברכה שוֹרָה. (החידוש היומני)

הסידור ממשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

האם אליעזר היה מבשר?...

אין מנחש כעובד כוכבים, שנאמר: "לא תנחשו" (יש כו). כיצד אליעזר ניחש? אלא לא בדק את רבקה כי אם במידה זו אם יש לה עין טובה ...

הז"ל אמרו: "כל כלה שענינה יפות, אין כל גופה צריך בדיקה" וזה דבר שהחוש מכחיש, כי כמה מכוערות בעולם שענינהן יפות. ועוד קשה: מה ראו הז"ל ליתן עצה לבדוק אחר יופי חיזונו זה, והלא "שקר החן והבל היופי". אלא ודאי שנתנו עצה לבדוק אחר מעשים, לבדוק אם היא בעלת עין יפה וגומלת חסדים. כי אם עיניה יפות בבריות, אז היא בלי ספק שלימה בכל המידות, ולמדו הז"ל מן אליעזר שלא בדק את רבקה כי אם במידה זו, כי היא בניין אב על כל המידות.

מדוע חשוב בעיני הפרשנים להראות כי לא היה בזה כל ניחוש? אפשר למצוא הסבר לזה בדברי הרד"ק: "אם היה אסור, לא היה הקב"ה עוזרו". ישנה הנחה סמויה, שלא ייתכן שדבר מכוער, גם אם אינו אסור, יהיה מועיל, ויסופר במקרא.

"בניך בשחילי זחיים" - חינוך

גמול על מעשה טוב? רק בתנאי ש...

מגיע לבנך גמול יפה להתנהגותו הטובה ולעבודתו הקשה, אבל לא בכל מקרה הגמול הזה צריך להיות מה שהילד רוצה. זה לא תמיד קל, אבל עדיף בהרבה לסבול את הסצנה שעושה ילד מאוכזב במשך כמה ימים מאשר שיהיה לך ילד מפונק שישאר ילד מפונק לאורך כל חייו. ובלשונו של שלמה המלך: "חנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה". אולי היום הוא יהיה מתוסכל, אבל יום אחד הוא יודה לך. למרבה הצער, ישנם ילדים רבים שלא מלמדים אותם את זה. הוריהם נותנים להם כל מה שהם רוצים, וכשהם גדלים הם נדהמים לגלות ששאר העולם לא מתנהג כך. זה סוג הילדים שחושבים שחבריהם והוריהם וכולם חייבים לתת להם את כל מה שהם מבקשים. יש ללמד אותם בילדותם, כשהורים קובעים "לא" חד-משמעית, הם עושים עם ילדם חסד גדול, שכן הילד ילמד שיעור חשוב לחייו: לא תמיד תקבל מה שאתה רוצה.

כל הישועות והברכות
לאורן ואפרת פייטו הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לרפואתם
והצלחתם שיתברכו בכל מילי
דמיטב ויתגשמו כל משאלות
ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה
טובה לשנים רבות וטובות,
וירוו נחת מיוצאי חלציהם.

רפואה שלימה
לרן ישראלי
בן רבקה ומשה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמי"ח
אבריו ושסי"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו
הראשון ויזכה
לשנים רבות
טובות ונעימות

מרכה והצלחה
לנילי שלמה
שתזכה לרפואה
שלימה ולפרנסה
טובה ואושר
יתגשמו משאלות
ליבה לטובה
לשנים רבות
ותרווה נחת
מיוצאי חלציה

מרכה והצלחה
לרשיון וסימה אהרון
על הסיוע לזיכוי
הרבים שיתברכו
ברפואה שלימה
ויזכו לזרע קודש
בר-קיימא
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות
ובפרנסה טובה

שיעור התורה הגדול בתבל
מקום מיוחד לנשים
בפעמי יבנה
ארגון "אברהם יגל"
משדר בלויין בכל מוצאי שבת
את שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
בשעה 20:30 השיעור יוקרן
על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קול יען וקול אנה, קול חנו וקול לאה
מזל טוב ואיחולים לבביים
עזרי ותמר מהצרי הי"ו
יוסי ואיילה גלייטמן הי"ו
לנישואי פניי עם אוראל מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואיחולים לפסיים
ליצחק ומזל-ברוריה כשר
בהגיע אליהו ניי למצוות.
יהי רצון שיעלה במעלות
התורה והיראה. שיתברך
ברוחניות ובגשמיות ויצליח
בלמודיו ובכל דרכיו ומעשיו
וברכה והצלחה לציפורה כשר
ולרבקה כהן שתרוונה נחת
ושלווה מכל יוצאי חלציהן.

מרכות ואיחולים לפסיים
לשמעון ומורן בן-זקן הי"ו
לרגל הולדת הבן ניי
יה"ר שיעלה במעלות
התורה ויצליח בכל דרכיו
ומעשיו, שיתברך בכל מילי
דמיטב ברוחניות ובגשמיות.
וברכה לאלהי בן-זקן
וליעקב ורחל קולציה
שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

קול יען וקול אנה, קול חנו וקול לאה
מזל טוב ואיחולים לבביים
מישה ורחל אליאס הי"ו
אורי ומירה רחמים הי"ו
לנישואי יצחק עם לירז מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

לע"י הצנוע והענו
אברהם הלוי
בן יעקב ז"ל
ביום חמישי אי כסלו
פקידת שנתו

לע"י הצנוע והענו
חיים דמארי
בן כדיה ז"ל
ביום ראשון כו' חשוון
פקידת שנתו

לע"י הצנוע והענו
יוסף דוקרקר
בן רחל ומשה ז"ל
השבוע פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

ביום רביעי בערב
ר"ח כסלו
יתקיים שיעור
בבית המנוחה
רחל מוסאי
בת ביבי ז"ל
16:00-תפילת מנחה,
שיעור ודברי תורה,
הציבור מוזמן

מרכות ואיחולים
ליצחק ולירון רביבו
לרגל הולדת הבן
יה"ר שיעלה
במעלות התורה
ויצליח בכל דרכיו
ומעשיו, שיתברך
בכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות
ותרוו נחת ושלווה
מיוצאי חלציהם

שבת שלום זמבורד

רפואה שלימה והחלמה מהירה :		לעילוי נשמות :	
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן ז"ה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דוידי בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רבקה בת שרה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת נעימה שלומזדה בת מרים הי"ו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת	משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת תנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל	מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו בבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות קידוש וחייב נשים בקידוש

א. נשים חייבות בקידוש מן התורה, ואף על פי שכל מצות עשה שהזמן גרמא, נשים פטורות ממנה, מכל מקום **במצות הקידוש הן חייבות מן התורה**, שנאמר בלוחות הראשונות (בפרשת יתרו) ”זכור” את יום השבת לקדשו, ונאמר בלוחות אחרונות (בפרשת ואתחנן) ”שמור” את יום השבת לקדשו. וקבלו חז”ל, כי זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו (שהשם יתברך אמר בזמן מתן תורה ”זכור” ו”שמור” בבת אחת) בכדי ללמדנו: כל שישנו בשמירת השבת, שמוזהר שלא לעשות מלאכה בשבת, ישנו בזכירה, כלומר שחייב בקידוש. והואיל והנשים מוזהרות אף הן על שמירת שבת כהלכתה, כי על מצוות לא תעשה נשים חייבות אף כשהזמן גרמן, (וכמו איסור אכילה ביום הכפורים), לפיכך ישנן גם בחיוב זכירת שבת, דהיינו קידוש היום. (ברכות כ:).

ב. הנשים יכולות להוציא את האנשים ידי חובת קידוש, והואיל והן מצוות על קידוש כמותם, ומשום צניעות, נכון שהאשה לא תקדש על היין להוציא אנשים ידי חובה אלא כשהם מבני ביתה.

ג. ילדים שלא הגיעו לגיל מצוות אינם חייבים במצוות קידוש מן התורה ממש, אינם יכולים להוציא ידי חובת קידוש אנשים מבוגרים החייבים במצוות קידוש.

ד. סומא, כלומר, מי שהוא עיוור, חייב בכל המצוות מן התורה, כדעת חכמים (בבא קמא דף פז.ו), ולכן הסומא רשאי לקדש על היין ולהוציא את כל בני ביתו ידי חובתם במצוות הקידוש.

ה. כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל, שטוב למזוג את היין במים, באופן שישפוך לתוכו מעט מים, שלוש פעמים, וכן יש לנהוג אף כשמקדש על מיץ ענבים והטעם על פי הסוד.

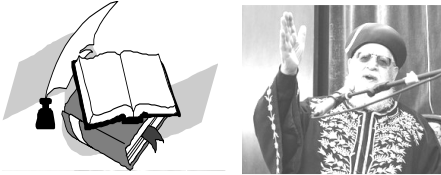
ו. הכל חייבים בקידוש, ומכל מקום המנהג הוא שבעל הבית מקדש ומוציא את בני ביתו ידי חובת הקידוש, מדין ”שומע כעונה”, דהיינו שמי ששומע את הקידוש הרי הוא כמי שאומר את הקידוש בעצמו.

ז. כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ”ל, (על פי דברי מהר”ש אבוהב בספרו דבר שמואל), שבשעה שהמקדש מזכיר שם ה' בברכות הקידוש, לא יענו אחריו בני הבית ”ברוך הוא וברוך שמו”, שכל ברכה שהשומעים יוצאים בה ידי חובה אין לענות ברוך הוא וברוך שמו. והטעם לזה שמכיון שהשומע הרי הוא כמו שמברך בעצמו, אם הוא מפסיק לענות ”ברוך הוא וברוך שמו” אחר הזכרת שם ה', נחשב כמי שמוסיף ומפסיק באמצע הברכה.

ח. אסור לטעום כלום מזמן שקיעת החמה בליל שבת עד שיקדש. ואפילו מים אסור לשתות עד שיקדש. (ואם קיבל עליו שבת מבעוד יום, אסור מיד לטעום עד שיקדש, אף על פי שעדיין לא שקעה החמה).

ט. לפני הקידוש צריך שתהיה מפה פרוסה על השולחן, ויהיו מונחים עליה שתי החלות (או שתי כיכרות לחם אחר) ואחר כך יש לפרוס על גבי החלות מפית אחרת. וזה זכר למן שירד במדבר, שהיה כמונח בקופסא, טל למטה וטל למעלה והמן באמצע.

י. בבוקר יום השבת אין אנו מברכים את ברכת ”מקדש השבת”, אלא ברכת בורא פרי הגפן בלבד. וכמו שאמרו בגמרא שם. וקידוש זה של שחרית נקרא ”קידושא רבא”, כלומר ה”קידוש הגדול”.

הידעת? סיפור מזההפטרות

מפטירים בספר מלכים אי פרק א':

”והמלך דוד זקן...”

אברהם אבינו בפרשה, ודוד המלך בהפטרות מגיעים לסוף ימיהם ודואגים להמשכיות. שניהם דואגים ליורשים רוחניים. אברהם מייעד את המשכיות לבנו הצעיר: יצחק, ומדלג על בנו הגדול: ישמעאל. יצחק, בנה של שרה, הוא הראוי למלא את הצוואה שאברהם מייעד לביתו, ולפיכך בוחר אברהם. דוד דוחה את בנו הגדול, אדוניה בן חגית, המתנשא לאמר: ”אני אמלוד”, ונשבע לבת שבע אם שלמה: ”כי שלמה בנך ימלוד אחרי והוא ישב על כסא”.

בסוף ימיו של דוד המלך קפצה עליו זיקנה. ספון דוד בביתו ומכוסה בגדים מרוב קור ולא יכול היה לצאת אל העם. באותה עת היו עיני העם לדעת מי ימלוד תחתיו. אדוניה בנו של דוד ניצל את ההזדמנות והתנשא בגאון למלוד תחת דוד בעודנו חי. סיבות מוצדקות היו לאדוניה למלוד, מפני שאחיו הגדולים מתו והוא היה הבן גדול וגם היה יפה תואר אך ידוע ידע שבלבבו של דוד להמליך את שלמה לכן נהג בעורמה ובטכסיסי מלוכה ללא ידיעת אביו. אדוניה חשב שבמצב הזה בו נתונה המלוכה תהיה מקובלת בעיני העם וגם אביו יסכים ”כי אבי מאד אוהב אותי ומעולם לא הוכיחני”.

אך עצת ה' היתה ביד נתן הנביא להמליך את שלמה למלך על ישראל לאחר מלכות דוד. ”ומעו יצא מתוק” בגלל מעשה אדוניה נשבע דוד שבנו שלמה שנקרא גם ידידיה (ידיד ה') ימלוד תחתיו מיד. דוד מצווה את צדוק הכהן למשוח את שלמה למלך ולתקוע בשופר ויכריזו ”יחי המלך שלמה”.

חוכמת נשים בנתה ביתה: נתן הנביא מצווה את בת שבע אם שלמה ללכת לדוד: ”ואמרת אליו הלא אתה אדוני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלוד אחרי... ומדוע מלך אדוניה?”. אך בת שבע שינתה ולא באה בתרעומת נגד דוד אלא אמרה ”ועתה הנה אדוניה מלך ועתה אדוני המלך לא ידעתי”.

סיכום: בפרשתנו ”אברהם זקן בא בימים” ומבקש להבטיח את עתידו של עם ישראל ומחפש אישה לבנו יצחק שממנו יקום עם ישראל עם הנצח.

גם בהפטרות מסופר על דוד בעת זקנתו שמבקש להבטיח את גורלו של עם ישראל על ידי מינוי של שלמה למלך שיבנה את בית המקדש. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

עד שהחלטתי שלא מגיע לך שאגזול את כספך. לכן, אתמול הסתפקתי בשטר בן 10 הדולר, ולאחר שקניתי מה שהייתי צריך לקנות, נשאר לי עודף, באתי להשיב לך גם את זה".

סיפור זה סופר ע"י מהגרי"א טויסיג שאמר שהוא מכיר את בעל המעשה בלונדון. ועכשיו נעשה חשבון: אם זה מה שמחמאה אחת יכולה לפעול על ליבו של גוי, ועוד גוי כזה שהוא שודד מסוכן ואלים, איזה ערך יש למחמאה אחת שלנו שנעניק לילדים, לעקרת הבית, לשכנים, ולכל היהודים הסובבים אותנו. מדוע אנחנו חוסכים בדברי מחמאות? האם נתינת מחמאה גוזלת ממך משהו? האם היא מעבירה את כספך ורכושך לאותו אדם שהחמאת לו?

"יוסף חכם וילמד לקח": בכמה מילים אפשר ליישר את בני הבית לדרך המלך. ולהתפכח מדרכים שלא מתאימים לבני מלך, וליישר את אורחותינו בעולם הזה, ולזכות לחיי הנצח.

נסתרות דרכי האל

להלן סיפור מופלא מהגה"צ אלימלך בידרמן שליט"א ששמע את הסיפור מבעלי המעשה ויש בו כדי ללמדנו כיצד הבורא מנהיג את עולמו ועד כמה אין האדם מבין מדוע ולמה ורק לאחר זמן מה לעיתים מבין מה שאירע. ומעשה שהיה - כך היה. שני בחורים מיישיבה חסידית בבני ברק החליטו לנסוע באחת משבתות החורף לצפת. רצה מסובב הסיבות והם נתקעו בדרכם בעיכובים שונים ומשונים עד ששעה לפני השבת מצאו השניים עצמם למרגלות העיר טבריה, כשהם מבינים שהסיכוי להגיע לצפת כרוך בחילול שבת, לכן עליהם להתכונן לשבת בטבריה. החל מן העיכוב הראשון חשו השניים שייתכן ותוכניתם תשתבש, והתלוננו בינם לבין עצמם על העיכובים הלא צפויים והתסכול שאחו בהם. מיותר לציין שעגמת הנפש הגיעה לשיאה בעת שעמדו על שפת הכינרת כשאין להם שמץ מושג היכן יעשו את השבת. בלית ברירה ניסו לחפש אדם שומר תורה ומצוות שייאות לארחם לשבת מהרגע להרגע. והנה חסיד שחזר מן המקווה עם בגדי השבת לגופו פגשם כשהם אובדי עצות וסיפרו לו את המצב. דחף לידם מטבעות מספר שירצו למקווה לכבוד שבת, לקח מהם את חפציהם והזמינם לביתו. טרופי נשימה הגיעו השניים עם מארחם לתפילת מנחה וקבלת שבת, כשאין להם דקה בכדי לדבר עם מארחם. בליל שבת כשישבו עימו ועם זוגתו לשולחן השבת, סיפר להם היהודי את גודל ההשגחה הפרטית שלהם: "אני ורעייתי שהינו בחו"ל בהשתטחות על קברי צדיקים. טיסתנו חזרה לארץ התעכבה בימים מספר וידענו שנחת ביום חמישי לפנות ערב. קרובי משפחה לקחו את הילדים לביתם לשבת, וכך יש לי מקום עבורכם". והוא המשיך לספר: "אילו היינו אני וזוגתי מכינים את צרכי השבת, לא היינו מכינים מראש אוכל לשני סועדים נוספים, כי אם עבור שנינו בלבד. אלא ששכנים שידעו על העיכוב שלנו, ולא ידעו שהילדים אינם בביתנו, הכינו את מאכלי השבת בשפע עבור משפחה שלמה! כעת יש אוכל גם עבורכם. בצאת השבת שח אחד הבחורים לחברו: "אנחנו בכינו על כך שלא תהיה לנו שבת כהלכתה, והנה הקב"ה דאג לנו מראש בהשגחה מופלאה לעונג שבת אמיתי". ולמה באמת הם נתקעו בדרך? נסתרות דרכי של שיי"ת: שבועיים לאחר אותה שבת, התארס אחד הבחורים עם בתו של המארח!...

"וכל עֲצָבו אֲבִיו מִיָּמָיו לְאִמּוֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ..." סיפור מדהים הממחיש את ההשפעה הגדולה שיש לנתינת מחמאות, הפועלת את פעולתה גם כאשר אותו אדם שקיבל את המחמאה אינו אלא גוי ופושע פלילי מסוכן. איש עסקים חרדי המתגורר בלונדון ביצע עסקה גדולה, וקיבל את שכרו במזומן. בצאתו משרדו היה במזוודתו סך של כ- 100,000 דולר. לאחר שצעד כמה עשרות מטרים התנפלו עליו שלשה גויים ודרשו לקבל לידיהם את כל הכסף הנמצא עמו. אנשים אלה שידעו מן הסתם על העסקה הגדולה שביצע, עקבו אחריו וביקשו לשדוד את סכום הכסף הגדול, תוך שהם מאיימים עליו מפורשות שאם לא יתן את הכסף, לא יהסס להורגו במקום. היהודי החרדי "עשה חושבים", והבין כי בכח הזרוע לא יוכל להכריעם, לפיכך החליט לנסות את מזלו ולפתח שיחה עם השודדים. הוא התבונן על פניהם, וראה באחד מהם את דמות "המנהיג". לאחר מכן פנה אליו ואמר לו: "תראה, אני רואה בך תכונות חיוביות מאוד, הינך נראה לי אדם טוב ונימוסי, ואפילו אינטליגנטי מאוד. תאמר לי בבקשה, לשם מה אתה צריך את הכסף שלי?". האיש נראה מופתע מעצם השאלה, אך לא היסס להשיב ואמר: "אני זקוק לכסף כדי לקנות משקאות וסמים. היהודי שלנו ממשיך ושואל: "וכמה כסף זה עולה, הסמים הללו?". "חמש דולר", השיב מנהיג קבוצת השודדים. איש העסקים החרדי הוציא סך עשרה דולר והגישו לשודד, ואמר לו: "הנה קח לך את הסכום הזה, כפול ממה שביקשת, והניחני לנפשי". למרבה הפלא, פעלו הדברים על ליבו של השודד, שלקח את השטר בן 10 הדולר והורה גם לשני השודדים האחרים לעזוב את היהודי לנפשו. מיודענו נשם לרווחה והודה לה' יתברך, כי הצל הציל את כספו ואת חייו ומיהר להסתלק מן המקום. למחרת מגיע היהודי שלנו לבית הכנסת שלו באזור החרדי של לונדון, וליד השער הוא מבחין, לחרדתו הגדולה, במנהיג השודדים. "הייתי בטוח שהוא בא כדי לבטל את העסקה שעשינו אתמול, וליטול ממני את כל הכסף", סיפר אחר כך מיודענו לבני משפחתו. אולם בתוך שניות ספורות התברר לו שהשודד בא לכאן במטרה אחרת לגמרי, הגוי מנופף בידו בשטר של 5 דולר, ואומר ליהודי הנדהם: "הנה העודף מה' 10 דולר שקיבלתי ממך אתמול". לאחר מספר רגעים תפס היהודי אומץ, ושאל את השודד הגוי שניצב לידו בפתח בית המדרש: "אני רוצה שתסביר לי בבקשה את התהפוכות שאירעו לך. אתמול רצית לשדוד אותי ולקחת את כל כספי, אחר כך הסתפקת ב' 10 דולר, ועכשיו אתה עוד מחזיר לי עודף?". את דברי התשובה של הגוי יש להחדיר היטב אל נבכי ליבנו וללמוד לקח.

"אני בן 27", אמר הגוי, "ועד אתמול, מעולם לא שמעתי אף פעם שאני אדם טוב, ולא שמעתי שאני עושה רושם כאחד שיש לו תכונות חיוביות. אתה האדם הראשון בעולם שאמר לי את הדברים הללו, וההרגשה שלי היתה שבאמת התכוונת למה שאתה אומר, ולא אמרת את המחמאות הללו רק כדי להרוויח את כספך. הגישה שלך שבתה את ליבי,